if in begining twilight…

якщо тобі прийде на присмерку зими

(так як приходить сніг серед німого світу)
хтось супокійний дух хтось привид неземний

у самоту немов у велич оповитий —

хтось золотисто весь (усюдисущий над
безмовністю) живий жахливо сильно дивно
як милосердя зір як гострота принад

хтось наче-він-вона подібний невловимо

(повірити чи ні) так безперечно ніби
німотно звідусіль росте планета мертвих
все більшає однак усе маліють глиби:
до наче-він-вона почезнути і стерти

разом з лицем землі

— і привид каже "вмреш"

"о як приємно" мій шепоче привид теж